

Απρίλιος 1941. Η Ελλάδα κατελήφθη. Τρία αεροσκάφη της Luftwaffe (τύπου 17Z KG2) ίπτανται στον αττικό ουρανό με φόντο τον Ιερό Βράχο της Ακροπόλεως. Δεξιά: Το βιβλίο με τα απομνημονεύματα του Χάιντς Λίνγκε

ΓΙΑΤΙ ΜΑΣ ΕΚΔΙΚΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΚΥΡ. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ 5/1/2014

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΛΙΑΚΟΣ

Ενα άγγελμα έφτασε στον Χίτλερ -είτε τηλεφωνικώς είτε από το ραδιόφωνο- ότι η Ιταλία είχε κηρύξει τον πόλεμο κατά της Ελλάδας και ότι ιταλικά στρατεύματα αποβιβάζονταν στην Αλβανία. Ο Χίτλερ θύμωσε ακόμη περισσότερο παρά μετά τη συνάντησή του με τον Φράνκο. Χτύπησε πολλές φορές τις γροθιές του πάνω στο τραπέζι και φώναξε.

-Λίνγκε, μου δημιουργούν φασαρίες. Καταστρέφουν όλα μου τα σχέδια. Ο Τσιάνο φταίει για όλα. Καλά, θα τον κάνω να με θυμάται. [...] Ελπίζω ότι η Ιταλία μπορεί να σταθεί στα πόδια της, αν όμως δεν μπορέσει θα αναγκαστώ να τη βοηθήσω. Αυτό ίσως σημαίνει ότι ίσως θα πρέπει να αναβάλουμε μερικούς μήνες την επίθεσή μας κατά της Ρωσίας».

Χάιντς Λίνγκε, «Χίτλερ - Οπως δεν τον ήξερε κανένας. Η εκ βαθέων αφήγηση του σωματοφύλακα-θαλαμηπόλου του Χίτλερ», εκδόσεις Μέτρον, σελ. 47

Η εξιστόρηση του Χάιντς Λίνγκε, του ανθρώπου που βρέθηκε επί 10 ολόκληρα χρόνια σε απόσταση αναπνοής από τον Αδόλφο Χίτλερ, δεν είναι μια από αυτές της... σειράς. **Ούτε έχει γραφτεί από κάποιον που απλά μελέτησε τις πηγές και αποφάνθηκε εκ των υστέρων για το πρόσωπο και τις επιλογές του Γερμανού τυράννου.**

Ο Λίνγκε ήταν υπηρέτης και ταυτόχρονα σωματοφύλακας του Χίτλερ. Ανήκε στα SS. Ήταν αξιωματικός και υπηρέτησε με πάθος και αυταπάρανηση το καθεστώς που αιματοκύλισε τον πλανήτη. Είδε τον παρ'ολίγον κοσμοκράτορα σε «ιδιαίτερες» στιγμές του και παρακολούθη-

σε στενά τις εξελίξεις στην καγκελαρία, πριν και κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Το ιστορικής σημασίας κείμενο-καταγραφή των εμπειριών του δίπλα στον «λύκο» (σ.σ.: ένα από τα παρατσούκλια του Χίτλερ. Υπενθυμίζεται ότι παρατσούκλι του Κεμάλ Ατατούρκ ήταν «γκρίζος λύκος») δεν έχει αμφισβητηθεί ως προς την εγκυρότητά του και τη σημασία του από κανέναν. **Δεν υπάρχει περίπτωση να επιδιώκει κάποιος να αποφανθεί για τα έργα και τις ημέρες του Γ' Ράιχ χωρίς να συμβουλευτεί τα απομνημονεύματα του Λίνγκε.**

Εκεί, λοιπόν, καθίσταται ηλίθου φαινότατο ότι ο Χίτλερ χρέωνε την ήττα του στον πόλεμο στην πατρίδα μας και στην καθυστέρηση της ευόδωσης των σχεδίων του λόγω της εμπλοκής της Γερμανίας στην ιταλική εκστρατεία εναντίον της Ελλάδας.

Μήπως μας θυμίζουν κάτι οι απόψεις του Χίτλερ; Μήπως πρέπει πάντα να θυμόμαστε ότι οι άνθρωποι είναι εφήμεροι αλλά τα συμφέροντα αιώνια;

Λίγες αράδες παρακάτω από το απόσπασμα που παρατέθηκε στην αρχή του άρθρου αναφέρεται το εξής: «Πολύ αργότερα, όταν ο γερμανικός στρατός είχε καθληωθεί στα χιόνια της Ρωσίας, ο Χίτλερ θυμήθηκε τη συνάντησή αυτή με τον Μουσολίνι και είπε: «Αν είχα μπορέσει να επιτεθώ τον Απρίλιο, όπως σχεδιάζα, θα είχα καταλάβει τη Μόσχα και το Λένινγκραντ πριν από τον χειμώνα. Εξαιτίας όμως της βοήθειας που υποχρεώθηκα να δώσω στην Ιταλία κατά της Ελλάδας, δεν μπόρεσα να επιτεθώ κατά της Ρωσίας τον Απρίλιο»».

Επίσης, ο Λίνγκε μεταφέρει στον αναγνώστη του πονήματός του τις σκέψεις του «Φύρερ» λίγο πριν από τη συντριβή στο Στάλινγκραντ,

οι οποίες αφορούν τους Ιταλούς: «Εκείνη τη στιγμή ο Χίτλερ συλλογίζοταν ασφαλώς τους δύο καλοκαιρινούς μήνες εκστρατείας που είχε χάσει εξαιτίας των περιπετειών της Ιταλίας στην Ελλάδα και την Αλβανία».

«Να εκλείψουν!»

Όσοι είχαν την ευκαιρία να μιλήσουν με Γερμανούς βετεράνους του Β' Παγκοσμίου Πολέμου θα έχουν σίγουρα καταλάβει ότι αυτό που κατέτρωγε τα σωθικά τους δεν ήταν τόσο οι κακουργίες και οι φρικαλεότητες, που διέπραξαν τα χρόνια της φωτιάς, όσο η ίδια η **πικρή επίγνωση της ήττας και το γεγονός ότι δεν τους ευνόησε η τύχη σε δύο μεγάλες «ζαριές» μέσα σ' έναν αιώνα.**

Για το δεύτερο πολεμικό «παίγνιο» που έχασαν οι Γερμανοί είτε ενδόμυχα είτε ευθέως χρεώνουν την πατρίδα μας. Και τώρα τους έχει δοθεί η ευκαιρία να πάρουν το αίμα τους πίσω, υλοποιώντας -μέσω του οικονομικού πολέμου που μας έχουν κηρύξει- μια άλλη φιλοδοξία του μεγαλομανούς σφαγέα, τον οποίο ψήφισαν και στήριξαν οι πρόγονοί τους: να μας αφανίσουν ως έθνος και να μας καταστήσουν αποικία.

Στο βιβλίο με τα απομνημονεύματα του Χάιντς Λίνγκε (σελίδα 139) μπορεί να διαβάσει κάποιος τι έλεγε ο Χίτλερ για τα μικρά κράτη: «Τα μικρά κράτη πρέπει να εκλείψουν. Θα θεωρούνται στο μέλλον ως οι νέες αποικίες μας. Θα χρειαζόμαστε τους λαούς των μικρών κρατών για να εργάζονται στις αποικίες μας, αλλά ως έθνη πρέπει να εκλείψουν».

Μήπως μας θυμίζουν κάτι οι απόψεις του Αδόλφου Χίτλερ; Μήπως συναρμολογούν άριστα με τις σημερινές πολιτικές που εφαρμόζει εις βάρος μας το Βερολίνο; Μήπως πρέπει πάντα να θυμόμαστε ότι οι άνθρωποι είναι εφήμεροι αλλά τα συμφέροντα των κρατών αιώνια;